

Nog steeds groeiende scheuren in de Larsen C-ijsplaat

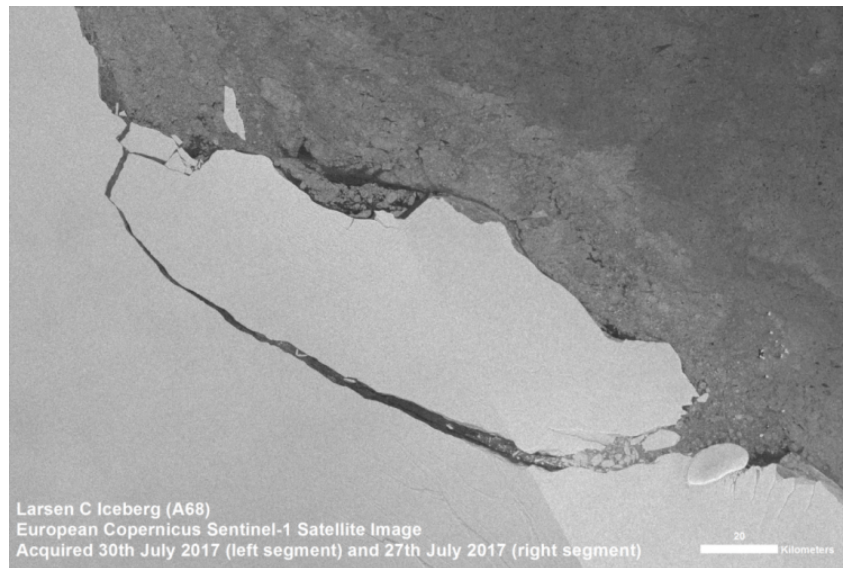
www.scientias.nl
augustus 2de, 2017

Het blijft spannend op de grootste ijsplaat die het Antarctisch Schiereiland rijk is.

Dat blijkt uit nieuwe beelden die eind vorige maand van de Larsen C-ijsplaat zijn gemaakt. Op de beelden is te zien dat kleinere ijsbergen van de ijsplaat zijn losgebroken. Daarnaast zitten er nog steeds scheuren in de ijsplaat. En één ervan lijkt zich richting Bawden Ice Rise te begeven: een cruciaal punt voor de stabiliteit van de Larsen C-ijsplaat.

De ijsberg

De Larsen C-ijsplaat staat al een tijdje in het midden van de belangstelling. De afgelopen jaren zagen we een enorme scheur in de ijsplaat ontstaan. De scheur was begin juli zo'n 200 kilometer lang en wist rond 12 juli de rand van de ijsplaat te bereiken. Het resultaat? Een ijsberg ter grootte van de provincie Gelderland kwam los. Larsen C raakte daarmee in één klap 10 procent van zijn massa kwijt. En sindsdien houden onderzoekers de ijsplaat nauwlettend in de gaten. Ze zijn namelijk heel benieuwd wat het verlies van zo'n enorme ijsberg met de ijsplaat gaat doen. Houdt Larsen C stand? Of valt deze - net als buurman Larsen B aan het begin van de 21e eeuw overkwam - compleet uiteen? Nieuwe satellietbeelden schetsen een weinig rooskleurig beeld.

De ijsberg is nu al een eindje van de ijsplaat verwijderd. Afbeelding: A. Fleming / British Antarctic Survey.

Vijf kilometer

Op de beelden is te zien dat de ijsberg die van Larsen C is losgekomen (A68 genoemd) al zo'n vijf kilometer van de ijsplaat verwijderd is. Daarnaast is een cluster van elf kleinere (de grootste is zo'n 13 kilometer lang) ijsbergen ontstaan. Sommige van deze ijsbergen zijn losgekomen van A68. Anderen zijn losgebroken van het restant van de Larsen C-ijsberg.

De Larsen C-ijsplaat rust op het water en remt met zijn enorme massa de achterliggende gletsjers af. Wanneer de ijsplaat flink kleiner of dunner wordt of zelfs compleet verdwijnt, kunnen die gletsjers versnellen en meer ijs in het water dumpen. En dat ijs kan een kleine bijdrage leveren aan de zeespiegelstijging.

Veel verontrustender is echter het feit dat in de resterende Larsen C-ijsberg nog steeds groeiende scheuren zitten. En één van die scheuren lijkt zich te begeven naar de Bawden Ice Rise. Dit is een verhoging in de ijsplaat die ontstaat doordat de ijsplaat de rotsachtige zeebodem raakt die op deze plaats iets verhoogd is. De 'ice rise' is belangrijk, omdat deze de ijsplaat letterlijk houvast geeft. "De resterende 90 procent van de ijsplaat wordt op zijn plaats gehouden door twee punten: de Bawden Ice Rise in het noorden en de Gipps Ice Rise in het zuiden," stelde glacioloog Chris Shuman eerder. "Als een ijsplaat het contact verliest met de ice rise - bijvoorbeeld doordat deze dunner wordt of door het afkalven van een grote ijsberg, kan dat resulteren in een significante verhoging van de snelheid van het ijs (zie kader, red.) en mogelijk een verdere destabilisering," vertelt onderzoeker Anna Hogg. "Het lijkt erop dat het Larsen C-verhaal nog niet klaar is."